

சிறுகுழு செயல்பாட்டிற்கான மேற்கோள்கள்

P1- “இவ்விதத்தில், ஓரளவு தாராள மனப்பான்மையுடன், ஒருவித பரந்த கண்ணோட்டத்தில், நமது அன்பில் அரவணைக்கும் தன்மையை வளர்த்துக்கொள்ளும் உத்வேகத்துடன் மற்றவர்களுக்குச் செய்வதன் மூலம், நமக்கே நாம் நன்மை செய்துகொள்வது மிகவும் நல்லதொரு விஷயமாகும். ஒருவரை மட்டும் அரவணைத்தால் போதாது. ஆகவே அதற்கு மேலும் முயற்சியுங்கள். உங்களது சூழ்நிலையில் நல்ல மாற்றம் தெரியும். அனைவரின் வளர்ச்சிக்கான சாத்தியக்கூற்றையும் உங்களால் உணர முடியும். ஆன்மீக வளர்ச்சியை நம்மால் காண முடியவில்லை என்பதல்ல. நம்மால் அதை உணர முடிகிறது. அவ்வளர்ச்சியைப் பிறரிடமும் நாம் காண்கிறோம். நாம் மற்றவர்களுக்காக செய்து, அவர்கள் மூலமாக நமக்கு செய்துகொள்கிறோம் எனும்போது இன்னும் பலரிடம் அதை நாம் ஏன் காணக்கூடாது?

இரவு 9 மணி பிரார்த்தனையைப்பற்றி நான் கூறவேண்டியது இதுதான். நாம், “இந்த பிரபஞ்சத்திலுள்ள அனைத்து உயிர்களும் அவரது பிரசன்னத்தால் நன்மை பெறட்டும்” என அனைவருக்காகவும் சுருக்கமாகப் பிரார்த்தனை செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்படும் ஒரு நாளும் வரலாம்.

(பா. ராஜகோபாலாச்சாரி - நெஞ்சத்திலிருந்து நெஞ்சத்திற்கு பாகம் - 4 ஆங்கிலம் பக்கம் - 53)

P2 . “ஒரு உண்மையான பணியாளன் என்ற உணர்வில், மிகவும் தாழ்மையுடன், தான் பணிவுடன் கையேந்தும் அற்பமான ஒருவன் என்ற எண்ணத்தை மனதில் இருத்தி, மாபெரும் மாஸ்டரை அணுகவேண்டும் அவன், மாஸ்டரின் முன் அனைத்தையும் சமர்ப்பித்துவிட்டு, அவரது விருப்பத்திற்குத் தன்னை விட்டுவிட வேண்டும். வேறு வகையில் சொன்னால், எல்லாவற்றையும் அவரிடம் சமர்ப்பித்துவிட்டு அவன், முன்பு இருந்ததுபோல் ஆகிவிடலாம். அவன் உலகக் கவர்ச்சிகளிலிருந்து விலகி, அனைத்து பந்தங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு, மாஸ்டரை நோக்கி, முழுவதுமாகத் திரும்பவேண்டும். அவனது ஒவ்வொரு நினைவும், தனது ஒவ்வொரு துக்கங்களிலும் பிரதிபலிக்கும் ஒரே பரம்பொருளின் நினைவில் கரைய வேண்டும். இதை, சுயம் முற்றிலும் இல்லாமல் போனதாகக்கொள்ளலாம். இந்நிலையை ஒருவர் வளர்த்துக் கொண்டால், அவரைப் பிரார்த்தனையின் மொத்த வடிவமாகக் கருதலாம் என்பது என் கருத்து. அவரது ஒவ்வொரு எண்ணமும், மாஸ்டரின் எண்ணத்தை முற்றிலும் ஒத்ததாக இருக்கும். தெய்வீக விருப்பத்திற்கெதிரான எதன் பக்கமும் அவர் ஒருபோதும் திரும்பமாட்டார். அவர் மனம் எப்போதும் மாஸ்டரின் கட்டளையின் பக்கமே திரும்பும்.”

(ராம் சந்த்ரா, சகஜ மார்க்கத்தின் 10 நியமங்களின் விரிவுரை நியமம் 2, பக்கம் 20)

P3. “நினைவு, அன்பரை அன்பிற்குரியவர் அருகில் கொண்டு வருகிறது. இந்த நெருக்கத்திற்கு வரம்பு இல்லை. மாஸ்டர் மீதான அன்பு அல்லது ஈடுபாடு எந்த அளவு அதிகரிக்கின்றதோ, அந்த அளவிற்கு ஒருவர் மாஸ்டரை நெருங்குகிறார். இந்த உறவு, வாழையடி வாழையாக வரும் ஒன்று. அவரிடம் அதிக அளவு நெருக்கத்தை அடையும் வகையில் முன்னேறுவது நம் கையில்தான் உள்ளது. பிரார்த்தனை நிலை என்பது பக்தனைப் பொறுத்து இருக்கிறது. அது அன்பினால் பலப்படுத்தப்படுகிறது. பரம்பொருளையடைய உதவும் ஏனியின் முதற்படி அதுவேயாகும். ஆன்மீக முன்னேற்றத்தின் எல்லா நிலைகளும் இதில் அடங்கியுள்ளன.”

(ராம் சந்த்ரா, சகஜ மார்க்கத்தின் 10 நியமங்களின் விரிவுரை நியமம் 2 பக்கம் 25)

P4. “அதி முக்கியமானதும், நிச்சயமான வெற்றி கொடுப்பதுமான வழிமுறை பிரார்த்தனையே. அதன் மூலம் புனித இறையோடு நம் தொடர்பை நாம் நிலைநிறுத்திக்கொள்கிறோம். அன்பும், பக்தியும் நிறைந்த இதயத்துடன் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டியதற்கான காரணம் யாதெனில், தெய்வீக அருளின் பிரவாகம், தன்னை நோக்கித் திரும்புமாறு ஒருவர் தனக்குள் ஒரு வெற்றிடத்தை உண்டாக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான். உலகம் தற்போதைய உருவத்தை அடைந்தபோது எல்லா உயிர்களுக்கும் மையம் ஏற்கனவே வேருன்றிவிட்டது. மையம் பரம்பொருளின் அம்சமானதால், நம் கவனத்தை ஆதிமூலத்தின் பக்கம் இது திருப்புகிறது. பிரார்த்தனையில் நாம் அம்மையத்தை அடைய முயற்சிக்கிறோம். ஆனால், நம்முள்ளும் அதுபோன்ற ஒரு நிலையை உருவாக்கினால்தான், அது சாத்தியமாகும்..”

(ராம் சந்த்ரா, சகஜ மார்க்க தத்துவம், பக்கம் 53, 54)

P5 “(...) தினமும் ஒரு புதிய நாளைப் பிரார்த்தனையோடு கூடிய உணர்வில் ஆரம்பிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கேள்வி கேட்பவன், தன் முழு அறியாமையைத்தான் வெளிப்படுத்துகிறான். அன்பும், நம்பிக்கையும் நிறைந்த இதயத்தோடு இறைவனை ஒருவன் அணுக இந்த எளிய பயிற்சிமுறை உதவுகின்றது. நிலையான நினைவைப் பயிற்சி செய்வது, இந்நிலை நாள் முழுவதும் பரவியிருக்க உறுதி செய்கிறது. இம்முறையை மிகக் கவனமாகவும், ஒழுங்காகவும் பின்பற்றுபவர்கள், தெய்வீக மாஸ்டர் எப்பொழுதும் தங்களுடன் இருப்பதையும், பாதையில் தங்களுக்கு வழிகாட்டுவதையும் உணர்வார்கள். உறங்கப்போகுமுன், கொடுக்கப்பட்ட பிரார்த்தனையும், அதன் பொருள் மீது தியானம் செய்து அந்நாளின் செயல்களை முடித்துக் கொள்வது என்பதும், உண்மையாக நாடி வருபவர்க்கெல்லாம் நியமிக்கப்பட்டுள்ள பயிற்சி முறைக்குக் கீழ்ப்படிந்து மாஸ்டரின் சித்தத்திற்குச் சரணாகதியடையும் இறுதிச் செயலாக அமைகிறது.”

பா.ராஜகோபாலாச்சாரி, அருட் செய்திகள், பசுந்த், 28 ஜனவரி 1993

P6 “ஒரு சாதகனாக இருப்பது என்பது, மாஸ்டருடனான நமது உறவு எப்போதுமே பணிவானதாக, தன்னை ஒப்படைத்திருப்பதாக, அவருக்குக் கீழ்நிலையில் இருப்பதான ஒரு உறவு என்பதை உணர்ந்து கொள்வதேயாகும். பிரார்த்தனைகூட ஒரு சூட்சுமமான விதத்தில், நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்வது உங்களுக்கே தெரியாத விதத்தில், அதைப்பற்றி நீங்கள் உணராத விதத்தில் செய்யப்படவேண்டும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். அந்தப் பிரார்த்தனை, உங்களுடைய ஒவ்வொரு இதயத்துடிப்பும், ஒரு பிரார்த்தனையாக இல்லாமல், அவர் வாழ அனுமதித்துள்ள உங்கள் வாழ்விற்காக உங்களுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கும் ஒன்றாக ஆகி, உங்கள் வாழ்க்கைக்கே ஒரு பின்னணியைப் போல ஆகவேண்டும்.”

(பா. ராஜகோபாலாச்சாரி - சகஜ மார்க்க கோட்பாடுகள் பாகம் 8 பக்கம்- 144)

P7. “தெய்வீக போதைக்காக, ஏங்குபவனே! இதயத்தைக் காலி செய்துகொள். காலிக் கோப்பைக்குத்தான் மது புட்டி தலைவணங்கும்” என்பது ஒரு கவியின் கூற்று.”

(ராம் சந்திரா, சகஜ மார்க்கத்தின் 10 நியமங்களின் விரிவுரை நியமம்2 பக்கம் 25.)

P8 “ஒன்பது மணி பிரார்த்தனையின் உண்மையான பொருள் இதுதான் என்று என் மனதிற்குத் தோன்றுகிறது. இது, குறுகிய, சுயநலம் மிக்க, தன்னையன்றி மற்றவரை நினைக்காத நமது மனப்பான்மைகளிலிருந்து நம்மை விடுவிப்பதற்காகவும், நம் இதயங்களைத் திறக்கச்செய்து, நான் என்ன செய்தாலும் அதை அனைவருக்காகவும் செய்கிறேன் என்று நினைக்கும்படி செய்யவும்தான் ஏற்பட்டது. நான் செய்யும் ஒவ்வொன்றும் அனைவருக்கும் நன்மை ஏற்படுத்த வேண்டும். இவ்வாறன்றி இறைவனின் படைப்பில் எனக்கு மட்டும் நன்மை தருவதாக எதுவும் இருக்க முடியாது.”

பா. ராஜகோபாலாச்சாரி - சகஜ மார்க்க கோட்பாடுகள் பாகம் 12 பக்கம்- 86)

P9 “நம் சகஜ மார்க்கத்தில், உதட்டசைவின்றி, வார்த்தைகளின்றி மீண்டும், மீண்டும் கூறப்படும் அந்த எளிய பிரார்த்தனை அவரது பிரசன்னத்தை வரவேற்று, “பிரபுவே, நான் விரும்பினால் விழிப்புநிலையிலேயே தங்களைக் காணவும், உணரவும் கூடும். அதற்கு என் எதிர்ப்பை, அகங்காரத்தை வென்று, உங்கள் முன் நான் எதுவுமில்லை என உங்களைப் பணிந்தால் அது சாத்தியம். நான் ஒன்றுமற்றவன் அல்ல. அவ்வாறாயின் என் மாஸ்டருக்கு நான் தேவைப்பட்டிருக்க மாட்டேன். நான் ஒன்றுமற்றவன் போல் இருக்கிறேன். தயவுசெய்து, தேவையானதை நான் உறங்கும்போது செய்யுங்கள். இப்பிரார்த்தனை மூலம் என் விழிப்பு நிலையில் செய்ய சாத்தியமின்றி இருந்தவற்றை, என் வாழ்வின் இந்தத் தூக்க நிலையிலும், என்னுள் ஊடுருவிச் செய்ய வேண்டியவற்றை செய்வதற்கு தங்களை அழைக்கிறேன்!” என்கிறது.

(ஆன்மீகம் என்றால் என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள் 16 ஆகஸ்ட் 2010 அன்று நிகழ்ந்த அமெரிக்க பொதுக்குழு கூட்டத்தில் பா.ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் ஆற்றிய உரையிலிருந்து)